

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

20 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către inculpatul Butucel Sergiu și de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

***Butucel Sergiu xxxx**, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.03.2018 – 18.10.2018;

Instanța de apel: 08.11.2018 – 11.12.2018;

Instanța de recurs: 13.03.2019– 20.06.2019.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 18 octombrie 2018, Butucel Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 145 alin.(2) lit. a) și art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- în baza art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal – 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal - 3 ani închisoare.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Butucel Sergiu i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Butucel Sergiu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 768 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat că, Butucel Sergiu la 27.09.2017, aproximativ între orele 18:00-18:30, aflându-se în gospodăria Mariei Bețco, amplasată în s. xxxx r-nul xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un conflict cu Gheluța Gheorghe, în procesul căruia ultimii, ieșind în stradă s-au alterat reciproc, urmare cărui fapt Butucel Sergiu a plecat acasă.

Continuându-și acțiunile sale criminale, Butucel Sergiu s-a înarmat de acasă cu un cuțit, și-a luat bicicleta îndreptându-se înapoi spre locuința Mariei Bețco. Deplasându-se prin centrul localității și anume aproximativ între orele 18.30 -19.00, ajungând în regiune Oficiului Medicilor de Familie Delacău, sub pretextul reglării conflictului apărut între el și partea vătămată Gheluța Gheorghe, care mergea fiind însoțit de către sora sa Mîțu Tatiana, exprimând în public o vădită lipsă de respect, l-a atacat, maltratându-l și numindu-l cu diverse cuvinte necenzurate, aplicându-i concomitent multiple lovituri peste toată suprafața corpului, precum și câteva lovituri cu cuțitul pe care-l avea asupra sa, cauzându-i victimei leziuni corporale ușoare.

Acțiunile lui Butucel Sergiu au fost încadrate în baza art.287 alin.(3) Cod penal – *huliganismul agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiune comisă cu încercarea aplicării obiectelor care sunt adaptate pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.*

Tot el, la 27.09.2017, aproximativ între orele 18.30-19.00, aflându-se în centrul s. Delacău r-nul Anenii Noi, urmărind scopul omorului intenționata a lui Gheluța Gheorghe, l-a atacat pe ultimul cu un cuțit pe care-l avea pregătit din timp, i-a aplicat o lovitură cu acesta în regiunea coapsei drepte, l-a doborât la pământ și a inițiat să-i aplice o lovitură cu același cuțit în regiunea gâtului, organ de importanță vitală, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.194 D din 21.12.2017 leziuni corporale sub formă de excoriație și echimoză în regiunea fetei, plagă scalpată superficială mentonier cu extindere pe gât, plagă superficială la nivelul coapsei drepte, fiind calificate ca leziuni corporale ușoare, însă din motivul, că a fost stopat și imobilizat de către Tuchiluș Alexandru, intenția lui nu și-a produs efectul.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.art.27-145 alin.(2) lit. a) Cod penal - *tentativa la omor intenționata, săvârșit cu premeditare.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Butucel Sergiu să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal și în baza art.287 alin.(3) Cod penal să-i fie aplicată inculpatului prevederile art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilindu-i un termen de probă de 2 ani.

În argumentarea apelului a indicat că acuzare nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar proba existența tuturor elementelor componente de infracțiune prevăzută de art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal. Nu a fost probată nici latura subiectivă a

componenței de infracțiune și anume intenția inculpatului la comiterea infracțiunii de omor, cu premeditate.

Apărătorul făcând referire la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM „cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” nr.4 din 19.06.2006 pct.10 (4) „omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, apărarea consideră că calificarea trebuie făcută, în temeiul art.145, 151 sau 152 Cod penal și art.354 „Huliganismul nu prea grav” din Codul contravențional. În acest caz, apărarea consideră că acțiunile inculpatului ar mai fi calificate doar în baza art.287 alin.(3) Cod penal, nefiind posibilă și calificarea acțiunilor în baza art.145 alin.(2) lit. a) Cod penal.

De asemenea, apelantul a menționat că, în sensul art.287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupune nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.” Conform probelor prezentate de acuzare se menționează că conform raportului de expertiză judiciară nr.194/D din 21 decembrie 2017 s-a constatat, că în urma examinării documentelor medicale întocmite în urma examinării lui Gheluța Gheorghe s-au constatat excoriație și echimoză la nivelul feții, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, plagă scalpantă superficială mentonier cu extindere pe gât, plagă supraîndectată la nivelul coapsei drepte, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil în timpul și în circumstanțele descrise, care se califică ca vătămare corporală ușoară.

Cu referire la pedeapsa aplicată lui Butucel Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, luând în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea acțiunilor de huliganism, se căiește sincer de cele comise, partea vătămată nu are careva pretenție față de inculpat, astfel este oportun de a-i fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani.

3.2. Avocatul Șevciuc Ștefan în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului, apărătorul a indicat că pedeapsa stabilită de instanța de judecată în privința inculpatului este una prea aspră, deși acesta și-a recunoscut vinovăția.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, au fost admise apelurile declarate, inclusiv și din oficiu, conform prevederilor art.409 alin.(2) Cod procedură penală, casată hotărârea atacată în partea condamnării lui Butucel Sergiu în baza art.287 alin.(3) Cod penal și numirii pedepsei definitive, conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal și încasării cheltuielilor judiciare și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care:

Procesul penal privind învinuirea lui Butucel Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art.354 Cod contravențional.

Butucel Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional și încetat procesul contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Butucel Sergiu a fost condamnat în baza art.art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în cadrul urmăririi penale, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. În decizia adoptată instanța de apel a constatat, că instanța de fond la judecarea cauzei nu a ținut cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală și a examinat cauza formal, nu a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta speță și a adoptat o soluție neargumentată, greșit concluzionând că acțiunile inculpatului Butucel Sergiu urmează a fi încadrate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

În continuare, instanța de apel, analizând și apreciind probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că, *Butucel Sergiu la 27.09.2017, aproximativ între orele 18:00-18:30, aflându-se în gospodăria Mariei Bețco, amplasată în s. Delacău r-nul Anenii Noi, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un conflict cu Gheluța Gheorghe, în procesul căruia ultimii, ieșind în stradă s-au altercat reciproc, în loc public, numindu-se cu cuvinte necenzurate, urmare cărui fapt Butucel Sergiu a plecat acasă. Continuând acțiunile sale, Butucel Sergiu s-a înarmat de acasă cu un cuțit, și-a luat bicicleta și s-a îndreptat spre locuința Mariei Bețco. Deplasându-se prin centrul localității și anume aproximativ între orele 18:30 -19:00, ajungând în regiune Oficiului Medicilor de Familie din s. Delacău, sub pretextul reglării conflictului apărut între el și partea vătămată Gheluța Gheorghe, care mergea fiind însoțit de către sora sa Mîțu Tatiana, l-a atacat pe partea vătămată Gheluța Gheorghe, maltratându-l și numindu-l cu diverse cuvinte necenzurate, aplicându-i, cu scopul de a-l omorî pe partea vătămată Gheluța Gheorghe, multiple lovituri peste toată suprafața corpului, precum și câteva lovituri cu cuțitul pe care l avea asupra sa, însă, din motivul că a fost stopat și imobilizat de către Tuchiluș Alexandru, nu și-a dus până la capăt intenția de omor, cauzându-i victimei și părții vătămate Gheluța Gheorghe leziuni corporale ușoare.*

Astfel, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale intenționate, Butucel Sergiu a comis contravenția prevăzută la art.354 Cod contravențional, huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice și infrațiunea prevăzută de art.27-145 alin.(2) lit. a) Cod penal, tentativa la omor intenționată, săvârșit cu premeditare.

Instanța de apel a subliniat că, inculpatul și-a recunoscut parțial vina în comiterea faptelor imputate, susținând însă că, n-a avut intenția omorului lui Gheluța Gheorghe, însă vina acestuia în comiterea faptelor imputate, este pe deplin dovedită, prin întreaga sistemă de probe analizată în speță.

La fel, a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către Butucel Sergiu de comiterea faptelor imputate nu echivalează cu achitarea lui, fiind calificată ca o metodă de apărare, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuit, învinuit

sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesual penală.

Astfel, reieșind din întreaga sistemă de probe analizate și apreciate în strictă corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că se demonstrează cu certitudine vina inculpatului Butucel Sergiu în comiterea contravenției prevăzute de art.354 Cod Contravențional și a tentativei de omor imputate și care combat argumentele apelanților, precum că inculpatul urmează a fi achitat pe art.27-145 alin.(2) lit. a) Cod penal pe motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute la art.27-145 alin.(2) lit. a) Cod penal, deoarece nu a fost probată latura subiectivă a componenței de infracțiune și anume intenția inculpatului la comiterea infracțiunii de omor, cu premeditate.

Totodată, instanța de apel a menționat că de facto, inculpatul Butucel Sergiu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, prevăzute la art.27-145 alin.(2), lit. a) Cod penal, însă instanța de apel a apreciat critic afirmațiile inculpatului precum că, *nu a dorit să-l omoare pe Gheluța Cheorghe, ci doar să-l sperie*, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, și sunt combătute de celelalte probe analizate prin prisma prevederilor art.101 Cod procedură penală, demonstrând astfel vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prevăzute la art.27-145 alin.(2) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a relevat că, inculpatul Butucel Sergiu prin acțiunile sale intenționate, a avut scopul omorului lui Gheluța Cheorghe, l-a atacat pe ultimul cu un cuțit pe care-l avea pregătit din timp, i-a aplicat o lovitură cu acesta în regiunea coapsei drepte, l-a doborât la pământ și a inițiat să-i aplice o lovitură cu același cuțit în regiunea gâtului, organ de importanță vitală.

Astfel, lui Gheluța Cheorghe, în rezultatul acțiunilor sale violente, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de excoriație și echimoză în regiunea fetei, plagă scalpantă superficială mentonier cu extindere pe gât, plagă superficială la nivelul coapsei drepte, fiind calificate ca leziuni corporale ușoare, care conform raportului de expertiză judiciară nr.194 D din 21.12.2017, se califică ca leziuni corporale ușoare, însă din motivul, că a fost stopat și imobilizat de către A. Tuchiluş, intenția lui nu și-a produs efectul.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a dispune încetarea procesului contravențional în privința lui Butucel Sergiu, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, deoarece potrivit materialelor cauzei, contravenția prevăzută la art.354 Cod contravențional, a fost săvârșită de către Butucel Sergiu, la 27.09.2017 și astfel conform art.30 alin.(2) Cod contravențional la momentul examinării cauzei în instanța de apel, la data de 11 decembrie 2018, termenul de prescripție de un an este expirat.

Instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii solicitării procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale nu pot fi încasate de la inculpatul Butucel Sergiu, deoarece sunt

cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Cu referire la prevederile art.227 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, precum și reieșind din esența art.228 Cod de procedură penală coroborat cu art.229 Cod de procedură penală, instanța de apel a precizat, că de către condamnat pot fi compensate cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile. Celelalte cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat.

În aceste circumstanțe, având în vedere norma expusă și faptele au fost săvârșite de către Butucel Sergiu până la 9 februarie 2018, când au fost abrogate prevederile alin.(2) al acestui articol, este evident că soluția adoptată de prima instanță ce ține de încasarea de la Butucel Sergiu, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în mărime de 768 lei, nu are suport juridic legal și astfel, instanța de apel a considerat necesar de a respinge cererea procurorului privind încasarea de la Butucel Sergiu a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei, trecând aceste cheltuieli din contul mijloacelor bugetului de stat.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

6.1. Procurorul, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței.

În motivare a relevat că, concluzia instanței de apel privind calificarea acțiunilor lui Butucel Sergiu ca contravenție prevăzută de art.354 Cod contravențional, și nicidecum ca elemente constitutive a infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, or acestea dovedesc cu certitudine săvârșirea de către Butucel Sergiu a infracțiunii de huliganism, iar instanța de apel nu a dat o apreciere la justa valoare a probelor expuse în sentința de condamnare, prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

Recurentul a considerat corectă concluzia instanței de fond, că anume inculpatul a săvârșit infracțiunea de huliganismul agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiune comisă cu încercarea aplicării obiectelor care sunt adaptate pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății, concluzie ce se bazează pe cumulul de probe prezentat de partea acuzării.

6.2. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea cererii de recurs, menționează că învinuirea înaintată inculpatului este bazată pe presupuneri, deoarece probele cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția acestuia în comiterea faptelor imputate.

Instanța de apel greșit a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal în baza art.287 alin.(3) Cod penal și menținerii condamnării în baza art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal.

De asemenea, a relevat că acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar proba existența tuturor elementelor componente de infracțiune prevăzută de art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal. Nu a fost probată nici latura subiectivă a componente de infracțiune și anume intenția inculpatului la comiterea infracțiunii de omor, cu premeditate.

Din probele prezentate de partea acuzării și examinate în ședințele de judecată nu reiese comiterea de către Butucel Sergiu a infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal.

Consideră că instanța de apel a enumerat din nou depozițiile părții vătămate cât și a martorilor audiați în ședința de judecată a primei instanțe, fără a da apreciere justă celor ce țin de învinuire, cât și celor date în favoarea apărării.

6.3. Inculpatul Butucel Sergiu, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, considerând că nu au fost administrate probe care ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că cererea este vădit neîntemeiată.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor speței analizate.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că procurorul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

De asemenea, recursul apărării se întemeiază pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, și anume conținute în pct. 6) când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de

fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și în pct.12) când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar din conținutul recursului ordinar declarat de către inculpatul Butucel Sergiu se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă solicită să fie achitat, întrucât în opinia sa instanța de apel eronat a apreciat probele administrate în speța dată.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticelor invocate în recursuri de către titularii acestor cereri, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursurilor declarate, se constată că autorii acestora fac o proprie evaluare a materialului probator, procurorul susținând că instanța de apel neîntemeiat a încetat procesul penal în baza art.287 alin.(3) Cod penal, recunoscându-l vinovat pe Butucel Sergiu de comiterea contravenției prevăzute la art.354 Cod contravențional, pe când apărarea cât și inculpatul din contra, prezintă versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă de fapt vinovăția inculpatului Butucel Sergiu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.27,145 alin.(2) lit. a), 287 alin.(3) Cod penal, considerându-l nevinovat.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acușării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăție lui Butucel Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27,145 alin.(2) lit. a) Cod penal, precum și de săvârșirea contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional, să fie una legală și întemeiată.

Cu referire la temeiul invocat în recursul ordinar, declarat de către procuror, în baza pct. 12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă că acuzatorul de stat își manifestă dezacordul cu faptul reîncadrării acțiunilor inculpatului Butucel Sergiu din prevederile art.287 alin.(3) Cod penal în prevederile art.354 Cod contravențional, susținând în acest sens că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauza deferită judecării, ajungând neîntemeiat la concluzia privind încetarea procesului penal în baza art.287 alin.(3) Cod penal, recunoscându-l vinovat pe Butucel Sergiu de comiterea contravenției prevăzute la art.354 Cod contravențional.

Raportând însă aceste argumente la conținutul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel corect și-a motivat soluția pronunțată, apreciind just că probatoriul administrat nu dovedește săvârșirea de către Butucel Sergiu a huliganismului agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, acțiune comisă cu încercarea aplicării obiectelor care sunt adaptate pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății, menționând că, din probele verificate și cercetate, s-a constatat indubitabil că inculpatul a săvârșit huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice.

Or, acțiunile violente ale inculpatului incriminate prin rechizitoriu au stat la baza calificării faptei conform art.145 alin.(2) și art.287 alin.(3) Cod penal, iar în concluzie fiind aplicată o singură dată, violența nu poate fi reținută de două ori la calificare prima dată în contextul infracțiunii prevăzute de art.145 Cod penal, a doua oară ca expresie a infracțiunii de huliganism prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

Concomitent, Colegiul penal reține că, în cazul în care violența aplicată de către făptuitor în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice se exprimă sub forma omorului intenționat, calificarea se va face potrivit art.145 Cod penal, învinuire ce și a fost înaintată inculpatului și art.354 Cod contravenționala. Potrivit regulii absorbției, infracțiunea de huliganism nu poate absorbi infracțiunea prevăzută de art.145 Cod penal, deoarece infracțiunea absorbantă trebuie să prevadă o pedeapsă mai aspră decât infracțiunea absorbită.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele procurorului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor care de fapt dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate prin actul de sesizare a instanței, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Cod penal.

Cu referire la recursurile declarate de inculpat și de avocatul Medeleanu Roman în numele acestuia se reține, că recurenții invocând temeuri similare de casare a deciziei instanței de apel, Colegiul penal se va expune în cumul asupra soluției de inadmisibilitate adoptate în privința acestora.

Totodată, instanța de recurs reține, că avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă, din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia recurentului, nu a fost confirmată vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate. În atare împrejurări, Colegiul consideră că de fapt, recurentul în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunilor prevăzute de art.27,145 alin.(2) lit. a), 287 alin.(3) Cod penal, în acțiunile inculpatului Butucel Sergiu, în cele din urmă solicitând achitarea acestuia. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct.12) al aceleiași norme, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar menționat în textul recursului declarat.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal amintește, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii

exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, temeiul pentru recurs „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, prima instanță la recunoscut vinovat pe Butucel Sergiu de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.27,145 alin.(2) lit. a), 287 alin.(3) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel fiind investită cu judecarea apelurilor declarate, a casat sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza prevederilor art.409 Cod de procedură penală și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui Butucel Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art.354 Cod contravențională, a fost încetat procesul contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

De asemenea, instanța de apel l-a condamnat pe Butucel Sergiu în baza art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului Butucel Sergiu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute în baza art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal, tentativă la omor intenționat, săvârșit cu premeditate și în baza art.354 Cod contravențional, huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu sunt careva temeiuri de intervenire în decizia instanței de apel în privința argumentelor invocate de inculpatul Butucel Sergiu și de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, sub aspectul nevinovăției.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul penal mai reține că, criticile formulate de recurenți au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și de apel, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a

cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârilor atacate, nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind argumentată și întemeiată.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către inculpatul Butucel Sergiu și de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Butucel Sergiu xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac